

Viitorul care ne surade

Demostene Botez

Si vei muri:

Pe strazile pe care-ai trecut,
Razand cu prietenii tai,
Pe unde-n iubirea dintai,
Ai umblat pe langa-o femeie, tacut,
Pe strazile-ncrustate cu toata viata ta,
Ridicol si incet te vor purta, intr-o cutie noua, lustruita.
Multimea neagra pentru-o zi mahnita.

Tu n-ai sa mai stii ca la crucea de strazi,
In care tarziu intr-o noapte de mai
Ai sarutat intaia oara mana femeii pe care-o iubeai,
Te vor opri putin - si din ograzi,
La garduri, slugi cu capul gol care-au iesit
Se vor intreba: «Oare cine-a murit»?
Pe drum, straini porniti de-acasa la plimbare
Vor fi-ntristati de-aceasta intamplare
Ca le-a iesit un mort in cale,
Iar doi indragostiti surprinsi de convoi,
isi vor pleca-n pamant deodata capul amandoi.
Parodiind si ei un gest al vietii tale,
Si vor porni tacuti in alta parte

Fiindca toti indragostitii fug de moarte
Si oameni multi se vor opri o clipa-n drum.
Si s-or descoperi in fata ta tara de rost
Intrebandu-se-ntre ei abia acum
Cine-ai fost

Daca ar fi inteles cineva inima ta,
Te-ar duce pe ascuns pe strazi pustii, anume,
Sa nu mahnesti si tu atata lume,
Ce nu te cunoscuse pentru-a te uita.
Pe urma tot va ramanea ca inainte,
Si nu va mai fi nimeni pe pamant,
Sa-si mai poata-aduce aminte
Ce sangur ai ramas intr-un mormant